

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Péntek Zoltán ügyvéd által képviselt **Televízió** felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Reviczky u. 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében, amely perbe a személyesen eljáró az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2008. évi február hó 21. napján kelt 3.K.35.755/2006/6. számú ítélete ellen az alperes által 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, az alperes 1952/2003. (X.30.) számú határozatát a Panaszbizottság 23-3-1516/2003 számú állásfoglalására is kiterjedően megváltoztatja és a beavatkozó panaszát elutasítja.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperesi beavatkozó 2003. augusztus 12-én panasszal fordult az ORTT Panaszbizottságához, melyben a felperesi csatornán sugárzott műsorszámban a személyét érintő riportot kifogásolta és sérelmezte, hogy meghallgatása nélkül részleghajlóan történt a tájékoztatás, mely negatív színben befolyásolta a közvéleményt és nem tette lehetővé, hogy őt az elhangzottakkal kapcsolatban nyilatkoztassák.

A Panaszbizottság megállapította, hogy a felperes megsértette a Rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 4.§-ának (1)

bekezdésében foglaltakat azáltal, hogy a riportban elhangzottakra a műsorvezetőnek nem állt szándékában az alperesi beavatkozót megszólaltatni, ezt nyíltan ki is jelentette a műsorszám végén, megszegve ez által a kiegyensúlyozott tájékoztatást, ezért kötelezte e jogsértés megállapításának a közzétételére.

A felperes jogorvoslati kérelmének elutasítása mellett, az alperes a 2003. október 30-án kelt 1952/2003. (X.30.) számú határozatával a Panaszbizottság állásfoglalását helybenhagyta. Az alperes részletezte határozatában a riport tartalmát, idézett műsorvezetői mondatokat is, és azt állapította meg, hogy a Panaszbizottság helyesen foglalt állást abban a kérdésben, miszerint a riport sértette a tárgyilagosság és kiegyensúlyozottság követelményének az Rttv. 4.§-ának (1) bekezdésében meghatározott alapelvét. Az alperes számára egyértelmű volt a műsorvezető elfogultsága, aki pártatlanságát maga is elismerte, míg a felperes akkor járt volna el a törvénynek megfelelően, ha a panaszos véleményének is helyt ad a műsorszám összeállításában.

Az elsőfokú bíróság 6.K.33.429/2003/5. számú ítéletében a felperes keresetének helyt adva az alperes határozatát megváltoztatta, megállapította, hogy a felperes nem követett el jogsértést, ezért a Panaszbizottság állásfoglalását hatályon kívül helyezte.

Az alperes fellebbezése folytán a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.126/2004/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett az által, hogy nem tájékoztatta a perről és a beavatkozás lehetőségéről a panaszost, illetve a panaszos kérelme elbírátlan maradt. Az utasítás szerint az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban elsődlegesen értesítenie kell a panaszost a beavatkozás lehetőségéről, a teljes közigazgatási iratanyagot be kell szereznie, és a szükséges bizonyítási eljárást követően döntenie kell a felmerült eljárási jogi és anyagi jogi kérdésekről.

A panaszos az alperes pernyertességének az előmozdítása érdekében a perbe avatkozott, azonban az elsőfokú bíróság alakszerű határozatot a beavatkozás megengedéséről nem hozott, ezért a megismételt eljárásban a Panaszbizottság állásfoglalását és az alperes határozatát hatályon kívül helyező 3. K. 31.531/2005/6. számú elsőfokú ítéletet a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.269/2006/8. számú végzésével ismét hatályon kívül helyezte.

Az elsőfokú bíróság a beavatkozás megengedését követően a teljes közigazgatási iratok ismeretében megállapította, hogy az alperesi beavatkozó levele nem a műsorszolgáltatónak, hanem a műsorszámot gyártó Kft.-nek volt címezve, így eljárás nem indulhatott, ezért az alperes határozatát megváltoztatta és az alperesi beavatkozó panaszát elutasította. Indokolása szerint az a körülmény, hogy a felperesi műsorszolgáltató és a műsorszámot gyártó Kft. székhelye azonos, nem garantálja azt, hogy a jogszabályban megjelölt anyagi jogi határidőn belül a

műsorszolgáltató is értesült a kifogásról. Nem bizonyított, hogy a kifogásoló a levél benyújtását megelőzően az alperesi beavatkozó telefonon, SMS-ben és email-ben is értesítette a felperest, ezt a körülményt kizárólag a panaszos levele tartalmazza. Miután az adott címen több cég telephelye, székhelye is található, így egyáltalán nem bizonyítható azon alperesi vélelem, hogy adott esetben pusztán a postai cím megjelölésével biztosan eljut a címzetthez a kifogás. A két cég közötti személyes átfedések adott esetben irrelevánsak, de ezen összefüggések fennállását egyébként sem alperesi beavatkozó, sem alperes nem bizonyította a per során. A felperes helytállóan utalt arra is, hogy a törvény a kifogás tárgyát oly módon jelöli meg, hogy a panaszos álláspontja ismertetését kérheti. Ha egyoldalú volt a tájékoztatás és a műsorszolgáltató a panaszt 48 órán belül elfogadja, úgy a panaszos álláspontjának ismertetése ad arra lehetőséget, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye helyreálljon. Az alperesi beavatkozó levele ezzel szemben tartalmilag a riportalanyra vonatkozó megjegyzéseket, és a szerkesztő műsorvezetőnek szóló kritikai észrevételeket foglalta magába, semmiféle közlésre irányuló kérelmet nem tartalmazott. A Panaszbizottságnak az Rtt. 50.§-ának (1) bekezdése alapján az alaptalan, illetve az e törvényben meghatározott feltételeknek nem megfelelően benyújtott panaszt formai okokból el kellett volna utasítania, nem dönthetett volna érdemben a panaszról, ennek következtében pedig a döntését jóváhagyó alperesi határozat is jogszabályt sértett.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében az alperes a határozatában kifejtett álláspontját fenntartva az ítélet megváltoztatását a felperes keresetének az elutasítását kérte. Előadta, hogy a két társaság egymással való kapcsolatát - melyek székhelye megegyezik - vélelmezte, a műsorszolgáltató egyik cégvezetője telefonon értesült a panaszról, a felperes nem cáfolta az eljárás során, hogy a panaszos vele a kapcsolatot felvette, ezért álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megállapításai nem fedik a valóságot. A panasz tartalmában a panaszos azt kifogásolta, hogy nem kapott lehetőséget az álláspontjának a kifejtésére, ez pedig a műsorszolgáltatóval szemben megfogalmazott panasz.

A felperes valamint az alperesi beavatkozó fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

Az alperes fellebbezése az érdemi döntés vonatkozásában nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság utasításának megfelelően vonta be a perbe a panaszost, és az általa kezdeményezett eljárás jogszerűségét érintően vizsgálta az alperesi határozat törvényességét. A keresetben felvetett eljárásjogi kérdésben helyesen foglalt állást, indokolásával a másodfokú bíróság mindenben egyetértett, ítélete érdemben helytálló, ellenben az alperesi határozat megváltoztatása mellett a rendelkező rész nem tartalmazza a Panaszbizottság állásfoglalásáról való döntést, ezért a másodfokú bíróság indokoltnak tartotta e vonatkozásokban az ítélet megváltoztatását.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság mindenek előtt kiemeli, hogy az Rttv. 47. §-ának (1) és 49.§-ának (1)-(2) bekezdései az Rttv. 4.§-ának (1) bekezdésében megfogalmazott kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének megsértése esetén lehetővé teszi, hogy a kifejezésre nem juttatott álláspont képviselője vagy a sérelmet szenvedett (a továbbiakban: kifogást tevő) kifogásával írásban a műsorszolgáltatóhoz forduljon a kifogásolt közlés megjelenésétől számított negyvennyolc órán belül, és kérheti a műsorszolgáltatótól álláspontjának - a kifogásolt álláspont megjelenéséhez hasonló körülmények közötti - ismertetését.

Az Rttv. 49.§-ának (3) bekezdése kimondja, hogy a műsorszolgáltató a kifogás elfogadásáról vagy elutasításáról, annak kézhezvételétől számított negyvennyolc órán belül dönt. A döntésről a kifogást tevőt haladéktalanul értesíteni kell. A kifogást tevő a döntés közlésétől számított negyvennyolc órán belül - a döntés közlésének elmaradása esetén a kifogásolt vagy sérelmezett megjelenítéstől számított hat napon - külföldi esetén tizenkét napon - belül a kifogásolt műsorszám és a műsorszolgáltató pontos megnevezésével írásban panaszt nyújthat be a Panaszbizottsághoz. A Panaszbizottsághoz akkor is benyújtható a panasz, ha a műsorszolgáltató a kifogást elfogadó nyilatkozata ellenére a kifogásban foglaltakat nem teljesíti. Ebben az esetben a Panaszbizottsághoz a kifogás teljesítésére vállalt határidő lejártát követő negyvennyolc órán belül kell a panaszt benyújtani. A Panaszbizottság a (4) bekezdés szerint a panasz benyújtásától számított tizenöt napon belül állást foglalt a kifogást tevő által előterjesztett kérdésekben.

A rendelkezésre álló iratok alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperesi beavatkozó a törvényes határidőn belül kifogásával a műsorszolgáltató felpereshez nem fordult, levelét az Kft-hez küldte, név szerint a műsor vezetőjének ez alapján pedig Panaszbizottsági eljárás az idézett jogszabályok alapján nem indulhatott volna.

Az alperesi beavatkozó fellebbezést az ítélet ellen nem terjesztett elő, ellenbizonyítást az elsőfokú ítéletben megállapítottakkal szemben nem tett, ezért a kézbesítési vélelemre, melyre az alperes a fellebbezésében hivatkozott a törvényi előírással szemben a másodfokú bíróság sem lehetett tekintettel.

Mindezek alapján megállapítható, hogy az alperes határozata jogszabályt sértett, nem vizsgálta és nem észlelte, hogy a Panaszbizottság eljárását a kifogás jogszabályi kereteknek megfelelő eljárása kellett volna hogy megelőzze, ennek hiányában érdemben nem foglalhatott volna állást, ezért a Panaszbizottság állásfoglalását meg kellett volna változtatnia és jogszabályi feltételek hiányában a panaszt érdemi vizsgálat nélkül el kellett volna utasítani.

Mindebből következően a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta.

A felperesnek és az alperesi beavatkozónak a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, arról a másodfokú bíróságnak rendelkeznie nem kellett, míg az alperes személyes illetékmentessége folytán a fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2008. évi július hó 3. napján

Dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, **dr. Losonczy Erzsébet** s.k. előadó bíró,
Huszárné dr. Oláh Éva s.k. bíró

A kiadmány hitelül: